

Sygn. akt VI U 522/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2022r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dorota Witkowska
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Iwona Piotrowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2022 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o zasiłek chorobowy

z odwołania od decyzji z dnia 6 kwietnia 2021 r., znak (...) - (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powodowi W. S. prawo do zasiłku chorobowego za dzień 24 sierpnia 2020 r. oraz okres od 27 sierpnia 2020 r. do 25 września 2020 r. i uchyla nałożony na powoda obowiązek zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres jak wyżej wraz z odsetkami,

II. Zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na rzecz powoda W. S. kwotę 1.516,75 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset szesnaście 75/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt VI U 522/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 kwietnia 2021 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił W. S. prawa do zasiłku chorobowego za dzień 24 sierpnia 2020 r. oraz za okres od dnia 27 sierpnia 2020 r. do 25 września 2020 r., jak również zobowiązał powoda do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego w kwocie 7.133,35 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu kwoty nienależnie pobranego zasiłku.

Decyzję uzasadniono tym, że w wymienionych wyżej okresach niezdolności do pracy, ubezpieczony wykonywał czynności związane z prowadzeniem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w której pełnił funkcję prezesa. Miał on bowiem uczestniczyć w zgromadzeniach wspólników w dniach 31 sierpnia 2020 r. i 25 września 2020 r., a ponadto wziąć udział w spotkaniu biznesowym w dniu 14 września 2020 r. W ocenie organu, nie były to czynności sporadyczne, wymuszone okolicznościami lecz aktywny nadzór nad sprawami spółki mający cel zarobkowy. Powyższe okoliczności

świadczyły zatem o wykorzystaniu zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem oraz wykonywaniu pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy z powodu choroby.

/decyzja wraz z uzasadnieniem w aktach ZUS/

Od powyższej decyzji odwołał się powód W. S. wnosząc o jej uchylenie oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg spisu lub norm przepisanych. Uzasadniając stanowisko wskazał, że decyzja została oparta na błędnych przesłankach faktycznych, jakoby miał on świadczyć pracę na rzecz pracodawcy. Zarzucił, że w datach wskazanych w decyzji w krótkim czasie wykonywał jedynie uprawnienia właścicielskie wynikające z przysługujących mu udziałów w (...) sp. z o.o. w G., a zwolnienie lekarskie pozwalało na przemieszczanie się. Wskazał, że jedynie trzykrotnie na przestrzeni dwóch miesięcy uczestniczył w nadzwyczajnych zgromadzeniach wspólników oraz w jednym spotkaniu, co miało charakter incydentalny a on nie pełnił żadnej funkcji podczas nadzwyczajnych zgromadzeń.

/odwołanie od decyzji, k.3-5/

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych podnosząc, że pojawienie się powoda na zgromadzeniach wspólników w okresie zwolnień lekarskich, stanowiło podejmowanie działań zabezpieczających źródło dochodów, co było przejawem wykonywania działalności o charakterze zarobkowym oraz wykorzystywania zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem.

/odpowiedź na odwołanie, k.21-22v/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. S. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. (zwana dalej Spółką), co stanowiło jego tytuł do ubezpieczeń społecznych w tym obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego.

W tej samej Spółce powód był jednym z 3 głównych udziałowców posiadając 1.700 udziałów oraz pełnił funkcję prezesa zarządu do chwili odwołania w dniu 31 sierpnia 2020 r.

/bezsporne/

Powód był niezdolny do pracy z powodu choroby, co potwierdzały zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy w okresach:

24 września 2020 r. do 7 września 2020 r. i następnie od 8 września 2020 r. do 28 września 2020 r.

/dowód: k. 34 zestawienie zaświadczeń lekarskich/

W dniu 24 sierpnia 2020 r. powód został przyjęty na 1 dzień do Klinicznego Centrum (...) w G. celem wykonania badania w kierunku COVID w związku z planowanym przyjęciem następnego dnia do kontynuacji inwazyjnego leczenia przewlekłej choroby wieńcowej.

W dniu 25 sierpnia 2020 r. powód przeszedł w powyższej Klinice zabieg angioplastyki i został wypisany w stanie dobrym w dniu 26 sierpnia 2020 r., uzyskując przy tym zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy w okresie od 24 sierpnia 2020 r. do 7 września 2020 r. z pobytem w szpitalu od 25 do 26 sierpnia 2020 r.

/dowód: zaświadczenia lekarskie, k.7-7v; dokumentacja medyczna, k.13, k. 14-18/

W (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością doszło do konfliktu, który spowodował rozłam odnośnie struktury udziałowej. Jeden z dotychczasowych większościowych udziałowców zbył swoje udziały na rzecz przedsiębiorstwa

(...), zaś nowi udziałowcy w tym J. S. dążyli do przejęcia całkowitej kontroli nad Spółką poprzez nabycie pozostałych udziałów oraz objęcie funkcji w organach zarządzających Spółki.

Powód nie zgadzał się z takim obrotem spraw. Nadto nie zgadzał się z wyceną swoich udziałów, co było kolejnym z przejawów sporu z nowymi udziałowcami Spółki.

Powód był przez wiele lat współwłaścicielem Spółki i przez większość swego życia prowadził tam interesy. Natomiast w odbiorze nowych udziałowców w zarządzie zasiadali ludzie starsi i schorowani. Nowi udziałowcy byli z zewnątrz i podjęli szereg działań, aby przejąć kontrolę nad Spółką i udziałami, m.in. zwoływali walne zgromadzenia. Powód padł ofiarą sytuacji, bo został wykluczony i zaskoczony. Został zdradzony przez ludzi w firmie, a nowi udziałowcy podchodzili do sprawy biznesowo.

/dowód: k. 52 e-protokół rozprawy i zeznania świadka J. S., k. 9 akt ZUS pismo powoda w sprawie wyceny jego udziałów/

Było trzech równorzędnych udziałowców Spółki. Byli to powód, P. S. i Z. G.. Aby coś przegłosować dwóch z nich musiało współpracować. P. S. sprzedał swoje udziały firmie (...) z K. i siłami głosów W.-K. i Z. G. odwołano powoda z funkcji prezesa. Normalnie to główna księgowa A. K. (1) zajmowała się zawiadamianiem o zgromadzeniach wspólników, ale tym razem zajął się tym Z. G..

/dowód: k. 83-84 zeznania świadka A. K. (1)/

W takich okolicznościach zwołano m.in. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki na dzień 31 sierpnia 2020 r., którego przedmiotem było m.in. odwołanie powoda z funkcji prezesa zarządu. Spośród 2 kandydatów na Przewodniczącego obrad wybrano R. S. a nie powoda. Głównym przedmiotem Zgromadzenia było tajne głosowanie nad odwołaniem członków zarządu Spółki w osobach Z. G. oraz powoda, a także w przypadku ich odwołania, przedstawienie kandydatów na nowych członków zarządu z poddaniem ich kandydatur pod tajne głosowanie.

Na Zgromadzeniu odwołano tylko powoda z pełnienia funkcji członka zarządu i w jego miejsce powołano J. S. na członka zarządu Spółki – Prezesa Zarządu - Dyrektora.

/dowód ; k. 1-4 akt ZUS akt notarialny z protokołem Zgromadzenia, k. 10 akt ZUS lista obecności udziałowców/

Powód nie spodziewał się, że udziały zostaną sprzedane i że Z. G. wystąpi przeciwko niemu. Odwołanie powoda z funkcji prezesa zarządu było także zaskoczeniem dla pracowników Spółki, którego nikt się nie spodziewał zwłaszcza, że wśród pracowników nie zaobserwowano takiego konfliktu, który mógłby spowodować takie postępowanie.

/dowód: k. 83-84 zeznania świadka A. K. (1)/

Z powodem prowadzono rozmowy w sprawie odsprzedania jego udziałów, jednak powód nie akceptował proponowanej mu ceny. Takie spotkanie powód odbył z nowym Prezesem Zarządu Spółki J. S. 14 września 2020 r., co potwierdził pismem (mailem) z 18 września 2020 r. adresowanym do niego. W piśmie powód wskazywał m.in. na brak uzgodnienia warunków sprzedaży udziałów oraz na uzgodnienia w sprawie poszukiwania do końca 2020 roku nabywcy gruntu Spółki i braku podejmowania przez Spółkę w tym okresie działań lub kroków zmierzających do likwidacji jej działalności lub uszczuplających prawa udziałowe.

/dowód: k. 9 akt ZUS pismo powoda do J. S./

W dniu 25 września 2020 r. odbyło się kolejne Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki, którego głównym przedmiotem była kwestia wyrażenia zgody na zbycie lub wydzierżawienie zorganizowanej części przedsiębiorstwa. W Zgromadzeniu uczestniczył m.in. powód i sprzeciwiał się wobec podjęcia uchwały wyrażającej taką zgodę.

/dowód: k. 6-5 akt ZUS akt notarialny z protokołem Zgromadzenia, k. 11 akt ZUS lista obecności udziałowców /

W dniu 15 września 2020 r. powód odebrał wezwanie na Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników zwoływane przez Zarząd Spółki na 30 września 2020 r., którego głównym przedmiotem miała być dyskusja o przyczynach obecnej kondycji finansowej Spółki, narażeniu Wspólników na szkodę, wskazanie innych nieprawidłowości w funkcjonowaniu Spółki z podaniem osób odpowiedzialnych oraz konkretnych przypadków działania niezgodnego z prawem; podjęcie uchwały obejmującej zgodę na zbycie odpowiednio prawa użytkowania wieczystego nieruchomości i prawa własności nieruchomości za cenę określoną w operacie szacunkowym z 19 marca 2020 r. zleconym przez Dyrektora - Prezesa Zarządu W. S., a na pozostałych warunkach wg uznania Zarządu oraz podjęcie uchwały obejmującej pierwsze podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 700.000 zł poprzez utworzenie nowych udziałów w liczbie 14.000 sztuk o wartości nominalnej po 50 zł każdy i przeznaczenie ich do objęcia proporcjonalnie przez dotychczasowych wspólników, co nie miało stanowić zmiany Umowy Spółki.

Jednocześnie sporządzono pismo z 25 września 2020 r. zawierające oświadczenie Spółki odpisane przez J. S. i Z. G. o dyscyplinarnym rozwiązaniu z powodem umowy o pracę wraz z wezwaniem do naprawienia szkody wyrządzonej pracodawcy. Oświadczenie uzasadniano ciężkim naruszeniem podstawowych obowiązków pracowniczych m.in. niesumiennym i niestarannym wykonywaniem obowiązków, niedbaniem o dobro zakładu pracy i niechronienie mienia Pracodawcy opisując szereg konkretnych przykładów m.in. zarzut bezprawnego polecenia o wypłacie z konta Spółki i przyjęcie bez zastrzeżeń kwoty 25.000 zł, bezprawnego wywiezienia z siedziby Spółki w dniu 15 września 2020 r. spektrometru, doprowadzenie Spółki do strat finansowych w 2018 i 2019 r. oraz ich ukrywanie w bilansie i przed członkiem zarządu Z. G., faktyczne i nieudolne rozliczanie wpływów z myjni samochodowej w latach 2014 - 2020, co najmniej w latach 2012 -2020 brak jakiegokolwiek nadzoru na blacharnią i lakiernią, co doprowadziło do strat finansowych oraz fałszywych rozliczeń z klientami i firmami ubezpieczeniowymi. W piśmie zawarto wezwanie do naprawienia szkody wyrządzonej Pracodawcy w wysokości 1.5 mln zł w terminie do 30 września 2020 r.

Oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę opatrzone adnotacją, że powód odmówił jego przyjęcia w obecności świadków będących na Walnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 25 września 2020 r.

/dowód: k. 12 akt ZUS wezwanie, k. 8 akt ZUS oświadczenie o rozwiązaniu umowy/

Następnie to powód sporządził pismo z 27 października 2020 r., w którym na podstawie art. 30 § 1 kodeksu pracy wypowiedział umowę o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia ze skutkiem na 31 stycznia 2021 r.

/dowód: k. 13 akt ZUS wypowiedzenie/

W dniu 19 listopada 2020 r. doszło do interwencji Policji w sprawie z udziałem powoda, który informował funkcjonariuszy, że nieznanne mu osoby uniemożliwiały mu wejście do budynku Spółki, której jest współwłaścicielem. W czasie interwencji ustalono, że na miejscu zastano powoda oraz właściciela Spółki (...) i pracownika A. K. W trakcie rozmowy T. K. oświadczył, że nie życzy sobie na terenie firmy powoda.

Zaświadczenie z interwencji Policji wydano na prośbę A. K. (2) celem przedłożenia w ZUS

/dowód: k. 14 akt ZUS zaświadczenie Policji/

Pismem z 8 stycznia 2021 r. J. S. zawiadomił ZUS o wyłudzeniu zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego przez powoda wskazując, że w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim od 24 sierpnia 2020 r. do 11 stycznia 2021 r. powód wykonywał w tym czasie czynności służbowe”. Wskazywano m.in., że powód zatrudniony na stanowisku Prezesa Zarządu Spółki w dniu 31 sierpnia 2020 r. osobiście uczestniczył w Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszy spółki, w dniu 14 września 2020 r. odbył spotkanie biznesowe, o którym poinformował J. S. w mailu z 18 września 2020 r., w dniu 15 września 2020 r. pojawił się w siedzibie Spółki i podpisał wezwanie na kolejne Walne Zgromadzenie akcjonariuszy i pojawił się na nim 25 września 2020 r., gdzie odmówił przyjęcia dyscyplinarnego zwolnienia z pracy i miał prosić J. S., aby go nie zwalniać, bo i tak ZUS pokrywa jego koszt.

/dowód: k. 15 akt ZUS zawiadomienie/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz dowodów w postaci dokumentów i zeznań świadków J. S. i A. K. (1).

Oceniając okoliczności bezsporne Sąd miał na uwadze, że nie budziły wątpliwości, podobnie jak dokumenty, których treść, autentyczność oraz pochodzenie, nie było kwestionowane.

Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadków jako spontaniczne i szczere nadto spójne i logiczne, a ponadto korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

Konkludując, w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiły dowody, którym należałoby odmówić wiarygodności i mocy dowodowej.

Oceniając zaś odwołanie, Sąd uznał, że powód zachowaniem swoim nie naruszył art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U. 2017.1368, - t.j. ze zm. – zwana dalej ustawą zasiłkową).

Zgodnie z wymienionym przepisem, ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Przesłankami powodującymi utratę prawa do świadczenia są więc zarówno wykonywanie pracy zarobkowej, jak i wykorzystywanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem, które to przesłanki mają charakter niezależny, odrębny. Do odmowy przyznania prawa do zasiłku chorobowego na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej wystarczy bowiem spełnienie jednej z nich. Powyższe stanowisko potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 stycznia 2005 r. (I UK 154/04, OSNP 2005/19/307) wskazując, że ubezpieczony traci prawo do zasiłku chorobowego w przypadku wystąpienia jednej z dwóch niezależnych przesłanek określonych w art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej, a więc wykonywania pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy lub wykorzystywania zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Wskazać w tym miejscu należy również, że na gruncie komentowanego przepisu pojęcie „pracy zarobkowej” rozumiane jest szeroko i - co do zasady – określa się nim wszelką aktywność ludzką, która zmierza do uzyskania zarobku, nawet gdyby miała ona polegać na czynnościach nie obciążających organizmu ubezpieczonego w istotny sposób.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się także, że w pewnych przypadkach wykonywanie niektórych ubocznych czynności związanych z prowadzoną działalnością może nie być kwalifikowane jako wykonywanie pracy. Na przykład wykonywanie "formalnoprawnych czynności do jakich jest zobowiązany ubezpieczony jako pracodawca" (wyrok z dnia 7 października 2003 r., II UK 76/03, OSNP 2004 nr 14, poz. 247), czy "podpisanie w trakcie zwolnienia lekarskiego dokumentów finansowych". Jednakże należy zaznaczyć, że chodzi tu o zachowania o charakterze incydentalnym, gdzie sporadyczna, wymuszona okolicznościami aktywność może usprawiedliwiać zachowanie prawa do zasiłku (tak wyrok Sądu Najwyższego z 9 października 2006r. II UK 44/06).

Odnosząc powyższe do sprawy, należy zauważyć, że bezspornie powód uczestniczył jako współnik spółki kapitałowej w nadzwyczajnych posiedzeniach wspólników w dniach 31 sierpnia 2020 r. i 25 września 2020 r., a w dniu 14 września 2020 r. odbywał rozmowę z nowym prezesem Spółki J. S.. Jednakże ocena tych działań nie może pozostawać w oderwaniu od okoliczności w jakich znalazł się wówczas powód, a wprost – co wynika z zeznań świadka S. – chodziło o wrogie przejęcie udziałów powoda i pozbawienie go funkcji w Spółce, którą – jak przyznał (k. 49V) – sam stworzył zakładając w 1989 r. Całość odbywała się – w ocenie Sądu – celowo z zaskoczeniem dla powoda, aby utrudnić czy wręcz uniemożliwić mu obronę. Jak określił wprost świadek S. „powód był ofiarą”, „został wykluczony i zaskoczony. Został zdradzony przez ludzi w firmie”. Wszystko po to, żeby można było wykluczyć go ze Spółki, pozbawić udziałów i funkcji. Zgromadzenia, w których uczestniczył powód nie były zwoływane z jego inicjatywy, a

były określane mianem zgromadzeń „nadzwyczajnych”, a zatem takich o jakich mowa w art. 232 kodeksu spółek handlowych (dalej ksh). Jak wynika z protokołu Zgromadzenia z 31 sierpnia 2020 r. było zwołane w trybie art. 236 ksh, czyli przez odpowiednią grupę wspólników. A jak wynika z art. 235 § 1 ksh zgromadzenia wspólników zwołuje zarząd, przy czym użycie określenia „zwołuje” należy rozumieć jako obowiązek zarządu a nie jego uprawnienie. Wówczas powód był jeszcze członkiem zarządu, ale formalną stroną zwołania Zgromadzeń zajął się – co było nietypowe, bo dotychczas zajmowała się tym świadek K. – drugi członek zarządu i jeden z głównych współudziałowców Z. G.. Wiarygodnie zatem brzmią wyjaśnienia powoda (k.49V), że intuicyjnie wyczuwał, że „coś się dzieje”, choć nie wiedział, że będzie odwołany i ostatecznie rozwój wypadków był dla niego zaskoczeniem, co było – w ocenie Sądu – zamierzonym efektem, by osiągnąć cel wykluczenia powoda ze Spółki i przejęcia jego udziałów. Zgodnie z art. 238 ksh zawiadomienie o zgromadzeniu wysłała się co najmniej dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia wspólników, a w zaproszeniu należy oznaczyć dzień, godzinę i miejsce zgromadzenia wspólników oraz szczegółowy porządek obrad. Zatem – w ocenie Sądu – wyjątkową koniecznością dla powoda stało się uczestnictwo w Nadzwyczajnym Zgromadzeniu 31 sierpnia 2020 r., skoro wiedział, że punktem tego Zgromadzenia jest odwołanie dotychczasowych członków zarządu czyli jego i Z. G., zwłaszcza że wyczuwał intuicyjnie zagrożenie (że „coś się dzieje”), choć ostatecznie przebieg Zgromadzenia był zaskoczeniem – również dla pracowników Spółki - głównie z uwagi na postawę Z. G., co wiarygodnie wynikało z wyjaśnień powoda i zeznań świadka (...). Wybór czasu Zgromadzenia przypadła także wyjątkowo niekorzystnie dla powoda, który w dniu 24 sierpnia 2020 r. przechodził rutynowe badanie w kierunku COVID w związku z planowanym (a zatem umówionym z wyprzedzeniem) przyjęciem na kontynuację leczenia inwazyjnego angioplastyki w dniu 25 sierpnia 2020 r., co skutkowało już długim zwolnieniem do 7 września 2020 r. Zatem mając na uwadze, że był to okres COVID’owy z niestabilną sytuacją placówek medycznych, które były wcześniej zamykane, wyznaczenie powodowi terminu i możliwości kontynuacji leczenia, nabiera szczególnego znaczenia. Powodowi wydawano zwolnienia lekarskie w spornym okresie właśnie od 24 sierpnia 2020 r., co ewidentnie wiązało się ze wskazanym planowanym leczeniem. Jednocześnie powód jako że nie inicjował Zgromadzeń, to nie miał wpływu na ich termin.

O szczególnie wrogim podejściu do powoda świadczy nagromadzenie konfliktowych sytuacji, począwszy od pozbawienia go funkcji Członka Zarządu – Prezesa Zarządu – Dyrektora, co odbyło się z zaskoczeniem i przy „zdradzie ludzi z firmy”, po przygotowanie oświadczenia o dyscyplinarnym rozwiązaniu umowy o pracę z zarzutami wskazującymi na przywłaszczenie mienia, niegospodarność i brak nadzoru, ukrywanie danych o sytuacji Spółki z jednoczesnym żądaniem zapłaty w terminie 5 dni odszkodowania w wysokości 1,5 ml zł, po odmowę wpuszczenie na teren Spółki, co zakończyło się interwencją Policji. Ówczesne negatywne nastawienie do powoda nie było przypadkowe. Jak zeznał świadek S. wyrażając ubolewanie, że doszło do takiego zdarzenia i oceniając sytuację już post factum „(...) zrozumieliśmy, że sytuacja nie była taka jak była przedstawiana. Udziałowcy sprzedali udziały, powód został przedstawiony jako osoba zła.”.

Jak wynika z wiarygodnych wyjaśnień powoda (k. 49V) powód był w siedzibie Spółki, gdzie rozmawiał m.in. w sprawie wyceny swoich udziałów w dniu 14 września 2020 r. na zaproszenie J. S., który właśnie później wykorzystał ten fakt donosząc do organu rentowego o okolicznościach mających świadczyć jako „wyłudzenie zasiłku” przez powoda. Powód nie przeczył swojej obecności w siedzibie Spółki w omawianym dniu. Potwierdzenie tej okoliczności znajduje się także w piśmie (mailu) powoda z 18 września 2020 r., jednakże wskazywane tam tematy, jakie Panowie mieli omawiać na spotkaniu, ewidentnie świadczą o tym, że dotyczyły kluczowych dla powoda spraw związanych z jego udziałem w Spółce, które zaistniały w związku z wykluczeniem go ze Spółki.

W tych okolicznościach – w ocenie Sądu – powód podejmując aktywności w celu obrony swej sytuacji związanej z uczestnictwem w Spółce przede wszystkim jako jej udziałowiec, działał w sposób wymuszony, wyjątkowy i przez to incydentalny w sensie takim, że tak wrogie przejęcia, jak to, które dotknęło powoda, nie są codziennością i nie są typowym przejawem działalności Spółek, aby można wpisać je w typowe obowiązki pracownicze czy działania ubezpieczonych, których podjęcie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, stanowiłoby przejaw pracy zarobkowej lub zachowania sprzecznego z celem zwolnienia lekarskiego.

Warto w tym miejscu zwrócić także uwagę na wyrok Sądu Najwyższego z 25 października 2018 r. (sygn.. akt III UK 166/17, LEX nr 2570484), w którym Sąd Najwyższy oceniał podejmowanie przez ubezpieczonego czynności należących do zakresu obowiązków pracowniczych lub czynności wynikających z istnienia stosunku korporacyjnego uzasadniającego podejmowanie czynności zarządczych w kontekście wykonywania pracy zarobkowej. Z ustaleń faktycznych omawianej sprawy wynikało, że wnioskodawca w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie zarządzał na bieżąco sprawami spółki (co mogłoby uzasadniać zastosowanie art. 17 ustawy zasiłkowej zgodnie z zapatrywaniami wyrażonymi w sprawie III UK 251/16), lecz uczestniczył wyłącznie w podejmowaniu niezwiązanych z bezpośrednim kierowaniem spółką decyzji zastrzeżonych dla wspólników spółki. Sąd Najwyższy wyraził opinię, że podjęcie przez wspólnika spółki kapitałowej będącego jednocześnie pracownikiem tej spółki aktywności polegającej na udziale w dorocznych walnych zgromadzeniach wspólników nie może być kwalifikowane jako wykonywanie pracy zarobkowej. Jest to bowiem jedynie podejmowanie czynności pozostających w pewnym związku z dbałością o własny majątek (podkreślenie własne). Czynności tego rodzaju - z punktu widzenia art. 17 ustawy zasiłkowej - należy traktować analogicznie jak podejmowanie w okresie niezdolności do pracy decyzji o inwestycji na rynku kapitałowym, założeniu lokaty czy wynajęciu lokalu mieszkalnego (poza przedmiotem prowadzonej działalności gospodarczej).

Mając powyższe na uwadze - w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie - zachowanie powoda nie było ukierunkowane na bieżące zarządzanie sprawami Spółki, ale przede wszystkim polegało na koniecznych działaniach obronnych jego pozycji i praw korporacyjnych jako udziałowca tej Spółki oraz miało nie dopuścić do zaniżonej wyceny jego udziałów, co było pochodną wartości Spółki i jej majątku. Jednocześnie całość odbywała się w wyjątkowych wymuszonych dla powoda okolicznościach podyktowanych nadzwyczajnymi przekształceniami właścicielskimi w Spółce i miała charakter incydentalny przez wyjątkowość sytuacji, co wynikało z celowego działania wymierzonego w powoda a stanowiącego wrogię przejęcie jego udziałów i wykluczenie ze Spółki.

Tym samym nie można uznać – zdaniem Sądu orzekającego w sprawie - że zachowanie powoda naruszało normę art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej. A skoro tak, to niezasadna była odmowa powodowi prawa do zasiłku chorobowego w spornym okresie i dalej nałożenie obowiązku zwrotu tego zasiłku jako nienależnie pobranego w myśl art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. 2021.423, ze zm.).

Z tych wszystkich względów, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Orzekając w punkcie II wyroku o kosztach postępowania, które to stanowiły koszty zastępstwa procesowego i wydatki radcy prawnego, Sąd miał na uwadze treść art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. przyjmując jako nadrzędną zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Wobec uwzględnienia odwołania w całości Sąd przyznał z tego tytułu od pozwanego na rzecz powoda kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 9 ust. 2 w zw. z § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018.265) jako dwukrotność stawki minimalnej, jak również uwzględnił wydatki pełnomocnika powoda zgłoszone w spisie kosztów (k. 79-80) związane z dojazdami pełnomocnika na rozprawy do Sądu, ale tylko do kwoty 1.156,75 zł stanowiącej iloczyn liczby przejechanych kilometrów (1384 km) oraz stawki 0,8538 wynikającej z § 2 pkt 1 lit. „b” Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. 2002.27.271).

Na oryginale właściwy podpis